

בש"פ 8000/20 - מדינת ישראל נגד מרדכי מוגזמוף

בבית המשפט העליון

בש"פ 8000/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מרדכי מוגזמוף

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג בכסלו התשפ"א (9.12.2020)

בשם המבקשת: עו"ד שרית משגב
בשם המשיב: עו"ד עופר אשכנזי

החלטה

בקשה רביעית להארכת מעצר המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996.

1. ביום 7.6.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח (לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין,
התשל"ז-1977 (להלן: החוק)).

המנוח הוא אחיו של המשיב, ולשניים אח ואחות נוספים (להלן בהתאמה: ר' וח'). לפי כתב האישום, ביום
3.11.2017 הגיע המשיב לדירה של אמו בירושלים (להלן: הדירה) ונעל את הדלת. המנוח הגיע לדירה וביקש מהמשיב
לפתוח את הדלת, אך הלה סירב. המנוח התקשר למשטרה, ומאחר שהמשיב לא הגיב גם לשוטר שהגיע למקום, הלה
הזמין כוחות כיבוי אש שפרצו לדירה. המשיב כעס על כך מאד, החליט שהמנוח חייב לו פיצוי בסך 3.5 מיליון ₪ עבור

נזקים שנגרמו לדירה ולבריאותם של המשיב והאם, והורה למנוח לשלם לו את הסכום עד ליום 1.1.2018 ולא להגיע יותר לדירה. במהלך חודש אוגוסט 2018 נפטרה האם, ובמהלך ההספדים בהלווייתה אמר המשיב כי הוא יודע מי רצח אותה וכי הוא יבוא עמו חשבון, והצביע על המנוח. במהלך השבעה, אמר המשיב למנוח מספר פעמים כי הלה הרג את האם, כי המשיב ירצח אותו וכי "יום אחד בגלל הבית הזה יהיה פה רצח".

כמה ימים לפני המתואר להלן, התקשר המשיב ל-ח' ו-ר' וביקש מהם להגיע לדירה כדי לפנות ממנה חפצים, כדי שניתן יהיה להשכירה. ביום 21.5.2019 הגיעו למקום ח' והמנוח. המשיב צעק למנוח שיילך משם והחל לדחוף אותו. מיד לאחר מכן הגיע למקום גם ר', שהפריד בין המשיב למנוח. לאחר מכן החלו המנוח, ח' ו-ר' לארוז חפצים בדירה. בשלב מסוים ניגש המשיב למטבח, לקח משם סכין עם להב של כעשרים ס"מ, ניגש למנוח והחל לדקור אותו בחזהו ובפניו. בשלב מסוים הצליחו ח' ו-ר' לקחת את הסכין מידי המשיב. ח' לקחה אותו מחוץ לדירה וזרקה אותו לעבר הגינה, ו-ר' יצא מהדירה להזעיק עזרה. המשיב נעל את דלת הדירה ונותר בה עם המנוח, שהיה בחיים. המשיב לקח סכין נוספת עם להב של כעשרים ס"מ והמשיך לדקור את המנוח בחזהו, בגבו, בראשו ובצווארו, בעוד ח', ר' ושכן נוסף מנסים לפתוח את דלת הדירה, דופקים ובוועטים בה וצועקים למשיב. למנוח נגרמו 11 פצעי דקירה בחזה, 12 פצעי דקירה בגב, 4 פצעי דקירה בראש ושני פצעי דקירה בצוואר, והוא מת במקום. לפי כתב האישום, המשיב ביצע את המעשים לאחר תכנון, שקילה והחלטה להמית, ובאכזריות מיוחדת.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. ביום 2.7.2019 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד תום ההליכים, בהסכמתו. משלא הסתיים משפטו של המשיב תוך תשעה חודשים, האריך בית משפט זה את מעצרו שלוש פעמים, בהסכמתו (החלטת השופט א' שטיין מיום 17.2.2020 בבש"פ 1256/20; והחלטות השופט ד' מינץ מיום 12.5.2020 בבש"פ 3007/20 ומיום 30.7.2020 בבש"פ 5346/20).

3. בדיון מיום 24.6.2019 טען המשיב כי פעל בהגנה עצמית וביקש להחליף את הייצוג. הדיון נדחה לצורך מתן מענה לכתב האישום, ובהמשך נדחה בשנית לבקשת בא-כח המשיב, לצורך לימוד התיק. הדיון נדחה פעמיים נוספות, לבקשת בא-כח המשיב. ביום 18.12.2019 הציג בא-כח המשיב טענה מקדמית. בתמצית, נטען כי על המבקשת לתקן את כתב האישום ולשנות את הוראת החיקוק המיוחסת למשיב, כך שתיוחס לו ההוראה המתאימה לפי תיקון מס' 137 לחוק. לטענת המשיב, שינוי כאמור יחיל עליו דין מקל, ולכן על המבקשת לערוך את השינוי, לנוכח סעיף 5 לחוק. בית המשפט הורה לצדדים להגיש השלמת טיעון בכתב בנוגע לכך, ובהחלטתו מיום 19.2.2020 קבע כי השלב הנוכחי בהליך אינו השלב המתאים לקבוע אם חל על המשיב הדין המקל או המחמיר בעבירת הרצח; כי המבקשת מייחסת למשיב עבירת רצח, בנסיבות אשר לטענתה מחייבות עונש מאסר עולם חובה, הן לפי נוסחו הישן של החוק הן לפי תיקון מס' 137, כך שבניגוד לטענתו, המשיב אינו מצוי בחוסר ודאות; וכי בכל אופן, לא ניתן להכריע בשאלה לפני שהמשיב ישיב לאישום ומבלי שמונחת תשתית עובדתית מתאימה לפני בית המשפט. בית המשפט הורה על מתן תשובה לאישום ביום 26.2.2020. לבקשת המשיב, הדיון נדחה פעמיים, ובהמשך נדחה שוב בשל מגפת הקורונה. ביום 5.7.2020 השיב המשיב לאישום, ובין היתר טען כי המנוח התנפל עליו, והמשיב דקר אותו באופן שאינו זוכר במדויק.

בדיון מיום 13.7.2020 חזר המשיב על הטענה שהציג בעניין הדין המקל והמחמיר. בית המשפט קבע כי התשובה לאישום לא הייתה בגדר שינוי נסיבות שמצדיק לשנות את ההחלטה בנדון מיום 19.2.2020, ודחה את בקשת המשיב למחוק מכתב האישום את המילים "באכזריות מיוחדת".

4. ביום 2.8.2020 מסר בא-כח המשיב כי התגלעו חילוקי דעות בינו למשיב וכי הסניגוריה הציבורית שוקלת להחליפו. בית המשפט הורה על דחיית הדיון, ובהמשך נדחה הדיון פעם נוספת, לבקשת בא-כח המשיב. ביום 23.9.2020 מונה בא-כחו הנוכחי של המשיב. בהמשך נדחה הדיון שהיה קבוע ליום 13.10.2020, לנוכח מצב החירום, וביום 3.11.2020 קבע בית המשפט דיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ליום 20.12.2020, ומועדים לשמיעת ראיות ליום 18.1.2021 וליום 3.2.2021. מכאן הבקשה שלפנינו.

5. אומר בקצרה כי אני נעתר לבקשה ללא היסוס, הגם שיש להניח שהמשפט לא יסתיים בתקופת הארכה המבוקשת. על מסוכנותו של המשיב ניתן ללמוד מן המעשה המיוחס לו בכתב האישום, ואשר נסיבותיו מעידות גם על העושה. הלכה פסוקה עמנו כי "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (ראו, לדוגמה, בש"פ 1826/16 מדינת ישראל נ' פלוני (16.3.2016); בש"פ 5008/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (17.7.2017); בש"פ 7738/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (18.10.2017); בש"פ 5802/18 מדינת ישראל נ' אברג'יל (4.10.2018)). המקרה דנן אינו מצדיק חריגה מן הכלל.

לא נעלם מעיני כי התיק העיקרי רק מתחיל לעשות את צעדיו הראשונים, אך העיכוב נופל בעיקר לפתחו של המשיב.

6. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 28.11.2020 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 16597-06-19 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג בכסלו התשפ"א (9.12.2020).

ש ו פ ט